

4 CUMARTESI 17 Nisan 2004

Ruhat Mengi

rmengi@gazetevatan.com

ye sordum çünkü birçok sivil toplum kuruluşunun hiç ödenek almadıklarını daha önce duymuştum. TKB Başkanı; her kuruluşa olmasa bile, yaygınlığı (çok sayıda şubesi) ve gücü olan, **etkin faaliyetleri görülmüş kuruluşlara, derneklere, sığınma evlerine** mutlaka devlet bütçe-

Devlet STK'lara yardımını neden kesti?

Amerika'da veya Avrupa ülkelerinde üniversiteye girmek isteyen gençler artık öğrenmeye başladılar işin sırrını. Eğer daha önceki eğitimleri sırasında bir **sivil toplum kuruluşunda** çalışmışlarsa buna ilaveten kültür, sanat, spor faaliyetlerinde bulunmuşlarsa şansları epeyce artıyor.

Ama en önemlisi **STK'lar**. Çünkü bu kuruluşların **toplumun can damarı** olduğunu ve her bireyin onların çalışmasına destek vermesi gerektiğini batı ülkeleri iyi biliyor.

Salı günü Ankara'da **Türk Kadınlar Birliği** toplantısından sonra derneğin başkanı **Avukat Sema Kendirci**'yle kısa bir sohbet yaptım. Onun birçok konuda üzüntüleri olduğunu, bu üzüntülerin de devlet ve medyanın ilgisizliğinden kaynaklandığını biliyordum.

IMF İSTEMİYOR MU?

Önce sivil toplum kuruluşlarının **maddi sıkıntılarından** söz ederek başladı konuşmasına. 2003 yılında STK'lara **devlet bütçesinden ödenek vermeyi kestiklerini** anlattı. Hangi nedenle kestiklerini sordum, "**IMF istemiyor**"muş.

Peki Avrupa ülkelerinde nasıl çalışıyor bu kuruluşlar, oralarda ödenek veriliyor mu?

Kendirci bu soruya "**Avrupa'da hepsi hem devlet bütçesinden hem de yerel yönetimlerden destek alıyorlar**" cevabını verdi ve devam etti:

"Bütün dünya sivil toplum kuruluşlarını güçlendirmeye, biz zavıflat-

sinden destek verilmesi gerektiğini, bu kuruluşların çoğu kez devletin elini uzatamadığı olay ve vatandaşlara ulaştığını, sorunları çözdüğünü, sığınma evi ve çocuk yuvalarını izleyerek dışardan denetleme görevi yaptığını, yasaların değişme aşamasında olası hataları önle-

diğini anlatarak "**TKB gibi kuruluşların farklı bir statüsü var, onlar sundukları proje ölçüsünde bütçeden pay alır**" dedi.

Olay kısaca şu; Örnek olarak aldığımız, önemli bir tarihî geçmişi olan, **İsmet İnönü**'nün son konuşmasını bu Birliğin Genel Kurulu'nda yaptığı **TKB**, 1960'lı yıllardan başlayarak devlet desteği almış. 1996 ile 2003 yılı arasında da almış (ki '**miktar önemli değil, az da olsa razıyız**' diyorlar çünkü hiç değilse bilgisayar, toplantı salonu kiralama gibi ihtiyaçlar karşılanıyor) ve sonra aniden ödenek kesilivermiş.

Oysa "**Birleşmiş Milletler Şiddetin Önlenmesi Anlaşması**"na göre devletin böyle bir mecburiyeti var. Ayrıca 1998 yılında (Hasan Gemici döneminde) bu konuda Bakanlık'la imzalanan bir anlaşma da mevcut.

Benim asıl anlayamadığım nokta şu; Türkiye'de **tasarruf tedbirleri** neden hep yapılmaması gereken yerlerde yapılıyor?

Sivil toplum kuruluşları, özellikle kadın derneklerinde, şehit ve gaziler ile **eşlerinin yol ve dernek ödeneklerinde** veya bir gazinin takma bacaklarında?

Başbakan **Erdoğan**, Devlet Bakanı **Güldal Aksit** ve en azından

Ne demişler?

Sadece, diğer insanlar için de yaşamış bir hayat gerçekten yaşamış sayılır.

Albert Einstein
(‘Defining Success’)

dum, “**IMF istemiyor**” muş.

Peki Avrupa ülkelerinde nasıl çalışıyor bu kuruluşlar, oralarda ödenek veriliyor mu?

Kendirci bu soruya “**Avrupa’da hepsi hem devlet bütçesinden hem de yerel yönetimlerden destek alıyorlar**” cevabını verdi ve devam etti:

“Bütün dünya sivil toplum kuruluşlarını güçlendirmeye, biz zayıflatmaya çalışıyoruz. Devletin görevi güçlendirmektir.”

‘Bütün derneklere maddi destek vermesi zor olmaz mı devletin?’ di-

Benim asıl anlayamadığım nokta şu; Türkiye’de **tasarruf tedbirleri** neden hep yapılmaması gereken yerlerde yapılıyor?

Sivil toplum kuruluşları, özellikle kadın derneklerinde, şehit ve gaziler ile eşlerinin yol ve dernek ödeneklerinde veya bir gazinin takma bacaklarında?

Başbakan **Erdoğan**, Devlet Bakanı **Güldal Aksit** ve en azından Meclis’teki kadın milletvekillerinin en kısa zamanda **BM Anlaşması**’nı da hatırlayarak bu konuya eğilmeleri gerekiyor.